

κτουσι δὲ καὶ ἐν τοῖς καλάμοις ἐν οἷς ἰστᾷσι τὰς ἀμπέλους
 διατρυπῶντες τοὺς καλάμους, καὶ ἐν τοῖς τῆς σκίλλης κυ-
 λοῖς. Ταῦτα δὲ τὰ κυήματα καταρρεῖ εἰς τὴν γῆν. Γίνονται
 δὲ πολλοὶ, ὅταν ἐπομβρία γένηται. Ὁ δὲ σκώληξ αὐξθεὶς ἐν
 5 τῇ γῇ γίνεται τεττιγομήτρα, καὶ εἰσὶ τότε ἡδίστοι, πρὶν
 περιρραγῆναι τὸ κέλυφος. (4) Ὅταν δ' ἡ ὥρα ἔλθῃ περὶ τρο-
 πᾶς, ἐξέρχονται νύκτωρ, καὶ εὐθὺς ῥήγνυταί τε τὸ κέλυφος
 καὶ γίνονται τέττιγες ἐκ τῆς τεττιγομήτρας, καὶ γίνονται
 μέλανες καὶ σκληρότεροι εὐθὺς καὶ μείζους, καὶ ἄδουσιν. Εἰσὶ
 10 δ' ἄρρενες μὲν οἱ ἄδοντες ἐν ἀμφοτέροις τῶν γένεσι, θήλει-
 δ' οἱ ἕτεροι, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἡδίστους οἱ ἄρρενες, μετὰ
 δὲ τὴν ὀχέϊαν αἱ θήλειαι· ἔχουσι γὰρ ὠκὺ λευκά. (5) Ἀναπε-
 τόμενοι δ' ὅταν σοθήσῃ τις, ἀφιᾶσιν ὑγρὸν οἷον ὕδωρ, ὃ
 λέγουσιν οἱ γεωργοὶ ὡς κατουρούντων καὶ ἐχόντων περιτ-
 15 τωμα καὶ τρεφομένων τῇ δρόσῳ. Ἐὰν δ' τις κινῶν τὸν
 δάκτυλον προσίῃ, ἀπ' ἄκρου ἐπικάμπταν τε καὶ ἐκτείνων
 πάλιν, μᾶλλον ὑπομένουσιν ἢ ἐὰν εὐθὺς ἐκτείνας, καὶ ἀνα-
 βαίνουσιν ἐπὶ τὸν δάκτυλον· διὰ τὸ ἀμυδρῶς γὰρ ὄραν ὡς
 ἐπὶ φύλλον ἀναβαίνουσι κινούμενον.

· ΚΕΦ. ΚΕ.

20 XXXI. Τῶν δ' ἐντόμων ὅσα σαρκοφάγα μὲν μὴ ἐστί, ζῆ
 δὲ χυμοῖς σαρκὸς ζώσης, οἷον οἱ τε φθειρες καὶ αἱ ψύλλαι
 καὶ κόρεις, ἐκ μὲν τῆς ὀχείας πάντα γεννᾷ τὰς καλουμένας
 κονίδας, ἐκ δὲ τούτων ἕτερον οὐθὲν γίνεται πάλιν. Αὐτῶν
 δὲ γίνονται τούτων αἱ μὲν ψύλλαι ἐξ ἐλαχίστης σηπεδόνης